Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26338
Copyright: Admont, Benediktinerstift

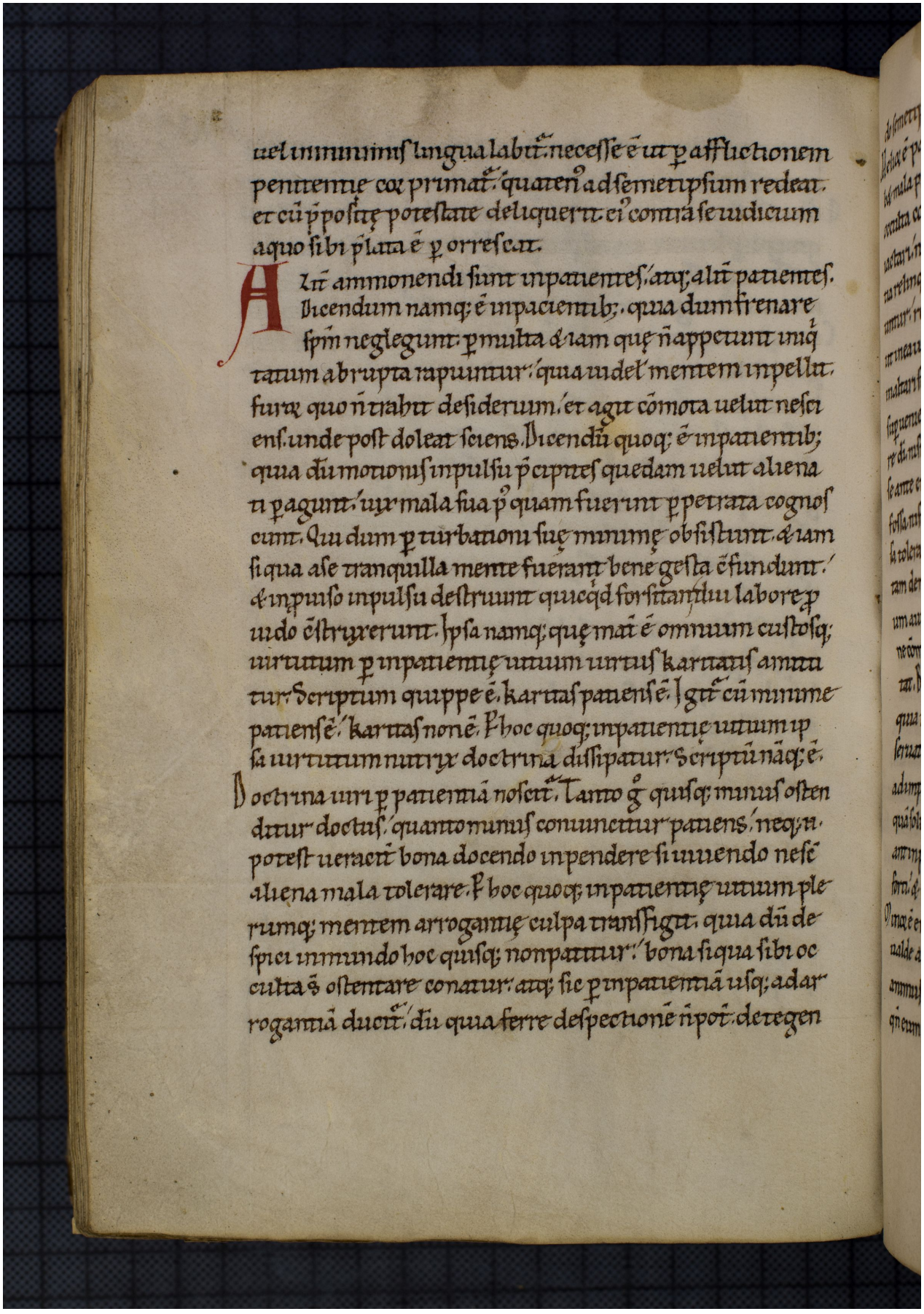

uel uiminuim ſ lingua labi. neceſſe ē ut p afflictionem
penitentie cor primat. quatenꝰ ad ſemetipſum redeat.
et cū p poſite poteſtate deliquerit ei contra ſe iudicium
a quo ſibi p̄lata ē p orreſcat.

Alī ammonendi ſunt impatientes. atq; alī patientes.
Dicendum namq; ē impacientib;. qua dum frenare
ſpm̄ negligunt. p multa & iam quę ñ appetunt uiq;
tatum a brupta rapiuntur. qua iudex mentem impellit.
furq; quo ñ trahit deſiderium. et agit cōmota uelut neſci
ens. unde poſt doleat ſciens. Dicendū quoq; ē impatientib;
qua dū motionis impulſu p̄cipites quedam uelut aliena
ti p agunt. uir mala ſua p quam fuerint p petrata cogno ſ
cunt. Qui dum p turbationi ſuę minimę obſiſtunt. & iam
ſi qua a ſe tranquilla mente fuerant bene geſta ē fundunt.
& impulſo impulſu deſtruunt quicq̄d forſitan diu labore p
uido ēſtruxerunt. Ipſa namq; quę mā ē omnium cuſtoſq;
uirtutum p impatientię uitium uirtus karitatis amitti
tur. Scriptum quippe ē. karitas patiens ē. Ig ī cū minime
patiens ē. karitas non ē. P hoc quoq; impatientię uitium ip
ſa uirtutum nutrix doctrina diſſipatur. Scriptū nāq; ē.
Doctrina uiri p patientiā noſcit. Tanto g quiſq; munus oſten
ditur doctus. quanto munus contemnitur patiens. neq; u
poteſt ueraciter bona docendo impendere ſi uituendo neſ
aliena mala tolerare. P hoc quoq; impatientię uitium ple
rumq; mentem arrogantię culpa tranſſigit. qua dū de
ſpicit in mundo hoc quiſq; nonpatitur. bona ſiqua ſibi oc
culta ꝰ oſtentare conatur. atq; ſic p impatientiā uſq; ad ar
rogantiā ducit. dū qua ferre deſpectione ñ pot. de tegen